ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1969

Vyhlásené: 17.04.1969 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

**32**

# VYHLÁŠKA
**ministra zahraničných vecí**
z 12. februára 1969
**o Viedenskom dohovore o konzulárnych stykoch**

Dňa 24. apríla 1963 bol vo Viedni dojednaný Viedenský dohovor o konzulárnych stykoch. V mene Československej socialistickej republiky bol Dohovor podpísaný v New Yorku 31. marca 1964. Prezident republiky Dohovor ratifikoval a ratifikačná listina bola 13. marca 1968 uložená u generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov, depozitára Dohovoru. Na základe svojho článku 77 ods. 1 Dohovor nadobudol platnosť 19. marcom 1967. Pre Československú socialistickú republiku nadobudol platnosť podľa článku 77 ods. 2 12. aprílom 1968. Český preklad Dohovoru sa vyhlasuje súčasne.*)

**Minister:**

**Ing. Marko v. r.**

## VIEDENSKÝ DOHOVOR O KONZULÁRNYCH STYKOCH

Štáty, ktoré sú stranami tohto Dohovoru,
pripomínajúc, že už od dávnych čias sa nadväzujú konzulárne styky medzi národmi,
majúc na zreteli ciele a zásady Charty Organizácie Spojených národov týkajúce sa zvrchovanej rovnosti štátov, udržiavania medzinárodného mieru a bezpečnosti a podpory priateľských stykov medzi národmi,
súc si vedomé, že Konferencia Organizácie Spojených národov o diplomatických stykoch a imunitách prijala Viedenský dohovor o diplomatických stykoch otvorený na podpis 18. apríla 1961,
veriac, že medzinárodný dohovor o konzulárnych stykoch, výsadách a imunitách taktiež prispeje k rozvíjaniu priateľských stykov medzi národmi bez ohľadu na rozdielnosť ich ústavného a spoločenského zriadenia,
uvedomujúc si, že účelom takýchto výsad a imunít nie je prospech jednotlivca, ale zabezpečenie účinného výkonu funkcií konzulárnych úradov v mene ich štátov,
potvrdzujúc, že pravidlá medzinárodného obyčajového práva budú aj naďalej platiť v otázkach, ktoré nie sú výslovne upravené ustanoveniami tohto Dohovoru,
dohodli sa takto:

Článok 1
Definície

1. Pre účely tohto Dohovoru majú nasledujúce výrazy tento význam:
a) „konzulárny úrad“ je generálny konzulát, konzulát, vicekonzulát alebo konzulárne zastupiteľstvo;
b) „konzulárny obvod“ je územie určené konzulárnemu úradu na výkon konzulárnych funkcií;
c) „vedúci konzulárneho úradu“ je osoba poverená vysielajúcim štátom, aby vykonávala povinnosti spojené s touto funkciou;
d) „konzulárny úradník“ je každá osoba vrátane vedúceho konzulárneho úradu poverená v tejto funkcii výkonom konzulárnych funkcií;
e) „konzulárny zamestnanec“ je každá osoba zamestnaná v domácich službách konzulárneho úradu;
f) „člen služobného personálu“ je každá osoba zamestnaná v domácich službách konzulárneho úradu;
g) „členovia konzulárneho úradu“ sú konzulárni úradníci, konzulárni zamestnanci a členovia služobného personálu;
h) „členovia konzulárneho personálu“ sú konzulárni úradníci, okrem vedúceho konzulárneho úradu, konzulárni zamestnanci a členovia služobného personálu;
i) „člen súkromného personálu“ je osoba zamestnaná výlučne v súkromných službách člena konzulárneho úradu;
j) „konzulárne miestnosti“ sú budovy alebo časti budov a k nim patriace pozemky, ktoré sa výlučne používajú na účely konzulárneho úradu bez ohľadu na to, kto je ich vlastníkom;
k) „konzulárne archívy“ zahŕňajú všetky listiny, dokumenty, korešpondenciu, knihy, filmy, záznamové pásky a registre konzulárneho úradu spolu so šiframi a kódmi, kartotékami a ktoroukoľvek časťou zariadenia určenou na ich ochranu a uloženie.
2. Konzulárni úradníci sú dvojakej kategórie, a to konzulárni úradníci z povolania a honorárni konzulárni úradníci. Ustanovenia hlavy II tohto Dohovoru sa vzťahujú na konzulárne úrady vedené konzulárnymi úradníkmi z povolania, ustanovenia hlavy III sa vzťahujú na konzulárne úrady vedené honorárnymi konzulárnymi úradníkmi.
3. Osobitný status členov konzulárneho úradu, ktorí sú občanmi prijímajúceho štátu alebo v ňom trvale sídlia, spravuje sa článkom 71 tohto Dohovoru.

HLAVA I
Konzulárne styky všeobecne

Časť I
Nadväzovanie a vykonávanie konzulárnych stykov

Článok 2
Nadväzovanie konzulárnych stykov

1. Konzulárne styky medzi štátmi sa nadväzujú na základe vzájomnej dohody.
2. Súhlas pre nadviazanie diplomatických stykov medzi dvoma štátmi zahŕňa, pokiaľ nie je ustanovené inak, aj súhlas pre nadviazanie konzulárnych stykov.
3. Prerušenie diplomatických stykov samo o sebe nezahŕňa prerušenie konzulárnych stykov.

Článok 3
Výkon konzulárnych funkcií
Konzulárne funkcie vykonávajú konzulárne úrady. Taktiež ich vykonávajú diplomatické misie v súlade s ustanoveniami tohto Dohovoru.
Článok 4
Zriadenie konzulárneho úradu
1. Konzulárny úrad môže byť zriadený na území prijímajúceho štátu iba s jeho súhlasom.
2. Sídlo konzulárneho úradu, jeho klasifikáciu a konzulárny obvod určuje vysielajúci štát a podliehajú schváleniu prijímajúceho štátu.
3. Dodatočné zmeny sídla konzulárneho úradu, jeho klasifikácie alebo konzulárneho obvodu môže vysielajúci štát vykonať iba so súhlasom prijímajúceho štátu.
4. Súhlas prijímajúceho štátu je taktiež potrebný v prípade, že si generálny konzulát alebo konzulát želá zriadiť vicekonzulát alebo konzulárne zastupiteľstvo v inom mieste, než v ktorom je sám zriadený.
5. Predchádzajúci výslovný súhlas prijímajúceho štátu je potrebný aj na zriadenie úradovne tvoriacej časť konzulárneho úradu, avšak umiestnenej mimo sídla tohto úradu.
Článok 5
Konzulárne funkcie
Konzulárne funkcie spočívajú:
a) v chránení záujmov vysielajúceho štátu a jeho štátnych príslušníkov, a to tak fyzických, ako aj právnických osôb v prijímajúcom štáte v rozsahu dovolenom medzinárodným právom;
b) v podpore rozvoja obchodných, hospodárskych, kultúrnych a vedeckých stykov medzi vysielajúcim a prijímajúcim štátom a v inom rozvíjaní priateľských stykov medzi nimi v súlade s ustanoveniami tohto Dohovoru;
c) v zisťovaní stavu a vývoja obchodného, hospodárskeho, kultúrneho a vedeckého života prijímajúceho štátu všetkými zákonnými prostriedkami a v podávaní správ vláde vysielajúceho štátu a informácií zainteresovaným osobám;
d) vo vydávaní cestovných pasov a cestovných dokumentov štátnym príslušníkom vysielajúceho štátu a víz alebo príslušných dokumentov osobám prajúcim si cestovať do vysielajúceho štátu; e) v poskytovaní pomoci a podpory štátnym príslušníkom vysielajúceho štátu, a to tak fyzickým, ako aj právnickým osobám;
f) vo vykonávaní funkcie notára, civilného matrikára a obdobných funkcií a vo výkone niektorých funkcií administratívnej povahy za predpokladu, že to nie je v rozpore so zákonmi a predpismi prijímajúceho štátu;
g) v ochrane záujmov štátnych príslušníkov vysielajúceho štátu, fyzických i právnických osôb, vo veciach dedičských na území prijímajúceho štátu, a to v súlade so zákonmi a predpismi prijímajúceho štátu;
h) v ochrane záujmov mladistvých a iných osôb, nemajúcich plnú spôsobilosť, ktoré sú štátnymi príslušníkmi vysielajúceho štátu, v rozsahu ustanovenom zákonmi a predpismi prijímajúceho štátu, najmä v prípadoch, v ktorých sa vzhľadom na tieto osoby požaduje poručníctvo alebo opatrovníctvo;
i) v zastupovaní štátnych príslušníkov vysielajúceho štátu alebo v zabezpečovaní ich vhodného zastúpenia pred súdmi a inými orgánmi prijímajúceho štátu pri zachovaní praxe a procesných predpisov platných v prijímajúcom štáte, s cieľom dosiahnuť dočasné opatrenia na ochranu práv a záujmov týchto štátnych príslušníkov v súlade so zákonmi a predpismi prijímajúceho štátu v prípadoch, v ktorých vzhľadom na neprítomnosť alebo z iných dôvodov uvedení štátni príslušníci nie sú schopní včas sa ujať obhajovania svojich práv a záujmov;
j) v doručovaní súdnych a mimosúdnych dokumentov alebo vo vybavovaní dožiadaní alebo poverení na vykonanie dôkazu pre súdy vysielajúceho štátu v súlade s platnými medzinárodnými dohodami, alebo pokiaľ takéto medzinárodné dohody neexistujú, iným spôsobom, ktorý je v súlade so zákonmi a predpismi prijímajúceho štátu;
k) vo výkone práva dozoru a inšpekcie ustanoveného zákonmi a predpismi vysielajúceho štátu, pokiaľ ide o lode majúce príslušnosť vysielajúceho štátu, o lietadlá registrované v tomto štáte a o ich posádky;
l) v poskytovaní pomoci lodiam a lietadlám uvedeným v pododseku k) tohto článku a ich posádkam, v prijímaní hlásení týkajúcich sa plavby lodí, kontrolovania a evidovania lodných dokumentov a bez toho, že by tým bola dotknutá právomoc orgánov prijímajúceho štátu, vo vyšetrovaní všetkých nehôd, ku ktorým došlo v priebehu plavby, a v riešení sporov všetkých

druhov medzi kapitánom, dôstojníkmi a námorníkmi, pokiaľ to povoľujú zákony a predpisy vysielajúceho štátu;
m) vo vykonávaní iných funkcií zverených konzulárnemu úradu vysielajúcim štátom, ktoré nie sú zakázané zákonmi a predpismi prijímajúceho štátu alebo proti ktorým prijímajúci štát nepodá nijaké námietky alebo ktoré sú uvedené v medzinárodných dohodách platných medzi vysielajúcim a prijímajúcim štátom.

Článok 6

Výkon konzulárnych funkcií mimo konzulárneho obvodu

Konzulárny úradník môže v osobitných prípadoch vykonávať so súhlasom prijímacieho štátu svoje funkcie mimo konzulárneho obvodu.

Článok 7

Výkon konzulárnych funkcií v treťom štáte

Vysielajúci štát môže po upovedomení štátov, ktorých sa to týka, poveriť konzulárny úrad v určitom štáte výkonom konzulárnych funkcií v inom štáte, pokiaľ niektorý z dotknutých štátov výslovne proti tomu nepodá námietky.

Článok 8

Výkon konzulárnych funkcií za tretí štát

Konzulárny úrad vysielajúceho štátu môže po príslušnom upovedomení prijímajúceho štátu vykonávať, pokiaľ prijímajúci štát nepodá námietky, konzulárne funkcie v prijímajúcom štáte za tretí štát.

Článok 9

Triedy vedúcich konzulárnych úradov

1. Vedúci konzulárnych úradov sú rozdelení do štyroch tried, a to:
a) generálni konzuli;
b) konzuli;
c) vicekonzuli;
d) konzulárni agenti.
2. Odsek 1 tohto článku nijakým spôsobom neobmedzuje právomoc ktorejkoľvek zmluvnej strany ustanoviť hodnosti konzulárnych úradníkov okrem hodnosti vedúcich konzulárnych úradov.

Článok 10

Vymenovanie a prijatie vedúcich konzulárnych úradov

1. Vedúci konzulárnych úradov sú vymenúvaní vysielajúcim štátom a prijímaní na výkon svojich funkcií prijímajúcim štátom.
2. Pri zachovaní ustanovení tohto Dohovoru sa formality vymenovania a prijatia vedúcich konzulárnych úradov spravujú zákonmi, predpismi a zvyklosťami vysielajúceho, prípadne prijímajúceho štátu.

Článok 11

Konzulský patent alebo oznámenie o vymenovaní

1. Vysielajúci štát musí vedúceho konzulárneho úradu vybaviť dokladom vo forme patentu alebo obdobného dokumentu vo forme patentu alebo obdobného dokumentu vyhotoveného pre každé vymenovanie osobitne, ktorý osvedčuje jeho funkciu a v ktorom je spravidla uvedené jeho plné meno, kategória a trieda, konzulárny obvod a sídlo konzulárneho úradu.
2. Vysielajúci štát zašle patent alebo obdobný dokument diplomatickou alebo inou vhodnou cestou vláde štátu, na území ktorého má vedúci konzulárneho úradu vykonávať svoje funkcie.
3. Vysielajúci štát môže so súhlasom prijímajúceho štátu zaslať prijímajúcemu štátu namiesto patentu alebo obdobného dokumentu oznámenie obsahujúce údaje požadované v odseku 1 tohto článku.

Článok 12

Exekvátur

1. Vedúci konzulárneho úradu je prijímaný na výkon svojich funkcií na základe privolenia prijímajúceho štátu nazývaného exekvátur, nech už forma privolenia je akákoľvek.
2. Štát, ktorý odmieta poskytovať exekvátur, nie je povinný oznámiť vysielajúcemu štátu dôvody svojho odmietnutia.
3. S výnimkou ustanovení článku 13 a 15 sa vedúci konzulárneho úradu neujme svojich funkcií, pokiaľ nedostane exekvátur.

Článok 13

Predbežné prijatie vedúceho konzulárneho úradu

Do doručenia exekvátur môže byť vedúci konzulárneho úradu prijatý na výkon svojich funkcií predbežne. V tomto prípade sa budú používať ustanovenia tohto Dohovoru.

Článok 14
Upovedomenie orgánov konzulárneho odvodu
Len čo je vedúci konzulárneho úradu prijatý čo aj len predbežne na výkon svojich funkcií, prijímajúci štát o tom ihneď upovedomí príslušné orgány konzulárneho obvodu. Taktiež zabezpečí vykonanie nevyhnutných opatrení, aby vedúci konzulárneho úradu mohol vykonávať povinnosti vyplývajúce z jeho úradu a požívať výhody vyplývajúce z ustanovení tohto Dohovoru.
Článok 15
Dočasný výkon funkcie vedúceho konzulárneho úradu
1. V prípade, že vedúci konzulárneho úradu nie je schopný vykonávať svoje funkcie alebo že miesto vedúceho konzulárneho úradu je uprázdnené, môže dočasný vedúci úradu dočasne konať ako vedúci konzulárneho úradu.
2. Diplomatická misia vysielajúceho štátu, alebo ak tento štát takúto misiu v prijímajúcom štáte nemá, vedúci konzulárneho úradu, alebo ak nie je schopný tak urobiť, ktorýkoľvek príslušný orgán vysielajúceho štátu musí oznámiť ministerstvu zahraničných vecí prijímajúceho štátu alebo orgánu týmto ministerstvom určenému plné meno dočasného vedúceho úradu. Toto oznámenie musí sa spravidla uskutočniť vopred. Prijímajúci štát môže viazať prijatie dočasného vedúceho úradu, pokiaľ nejde o diplomatického zástupcu alebo konzulárneho úradníka vysielajúceho štátu v prijímajúcom štáte, na svoj súhlas.
3. Príslušné orgány prijímajúceho štátu poskytnú dočasnému vedúcemu úradu pomoc a ochranu. Pokiaľ vedie úrad, vzťahujú sa na neho ustanovenia tohto Dohovoru na rovnakom základe, ako na vedúceho príslušného konzulárneho úradu. Prijímajúci štát nie je povinný poskytnúť dočasnému vedúcemu úradu nijaké výhody, výsady a imunity, ktoré vedúci konzulárneho úradu požíva iba v dôsledku podmienok, ktoré dočasný vedúci úradu nespĺňa.
4. Ak za okolností uvedených v odseku 1 tohto článku člen diplomatického personálu diplomatickej misie vysielajúceho štátu je v prijímajúcom štáte poverený vysielajúcim štátom funkciou dočasného vedúceho úradu, bude, pokiaľ prijímajúci štát proti tomu nepodá námietky, aj naďalej požívať diplomatické výsady a imunity.
Článok 16
Poradie vedúcich konzulárnych úradov
1. Vedúci konzulárnych úradov budú mať poradie v každej triede podľa dátumu udelenia exekvátur.
2. V prípadoch, v ktorých je vedúci konzulárneho úradu pred prijatím exekvátur prijatý na výkon svojich funkcií predbežne, bude však jeho poradie určené podľa dátumu predbežného prijatia; toto poradie sa zachová po poskytnutí exekvátur.
3. Poradie medzi dvoma alebo viacerými vedúcimi konzulárnych úradov, ktorí dostali exekvátur alebo predbežné prijatie v ten istý deň, určuje sa podľa dátumu doručenia ich patentov alebo obdobných dokumentov alebo oznámení uvedených v odseku 3 článku 11 prijímajúcemu štátu.
4. Dočasní vedúci úradov majú poradie za všetkými vedúcimi konzulárnych úradov a medzi sebou podľa dátumu prevzatia funkcií dočasného vedúceho úradu, ako je uvedené v oznámeniach zaslaných podľa odseku 2 článku 15.
5. Honorárni konzulárni úradníci, ktorí sú vedúcimi konzulárnych úradov, majú poradie v každej triede po vedúcich konzulárnych úradov z povolania, a to podľa pravidiel uvedených v predchádzajúcom odseku.
6. Vedúci konzulárnych úradov majú poradie pred konzulárnymi úradníkmi, ktorí nemajú toto postavenie.
Článok 17
Výkon diplomatických úkonov konzulárnymi úradníkmi
1. V štáte, v ktorom vysielajúci štát nemá diplomatickú misiu a nie je zastúpený diplomatickou misiou tretieho štátu, môže byť konzulárny úradník poverený výkonom diplomatických úkonov, ak s tým súhlasí prijímajúci štát. Konzulárny status konzulárneho úradníka sa tým nemení. Výkon takýchto úkonov mu nedáva právo domáhať sa diplomatických výsad a imunít.
2. Konzulárny úradník môže po oznámení zaslanom prijímajúcemu štátu vykonávať funkciu zástupcu vysielajúceho štátu pri ktorejkoľvek medzivládnej organizácii. Pri výkone tejto funkcie je oprávnený požívať všetky výsady a imunity poskytované takému zástupcovi na základe medzinárodného obyčajového práva alebo medzinárodných dohôd; vo vzťahu k výkonu svojich konzulárnych funkcií však nebude oprávnený požívať väčšie vyňatie z jurisdikcie, než na aké má právo konzulárny úradník podľa tohto Dohovoru.
Článok 18
Vymenovanie tej istej osoby za konzulárneho úradníka dvoma alebo viacerými štátmi

Dva alebo viaceré štáty môžu so súhlasom prijímajúceho štátu vymenovať tú istú osobu za konzulárneho úradníka v prijímajúcom štáte.

Článok 19

Vymenovanie členov konzulárneho personálu

1. Pri zachovaní ustanovení článkov 20, 22 a 23 môže vysielajúci štát slobodne vymenovať členov konzulárneho personálu.
2. Vysielajúci štát musí oznámiť prijímajúcemu štátu plné meno, kategóriu a triedu všetkých konzulárnych úradníkov okrem vedúcich konzulárnych úradov tak, aby tento štát mal dostatok času vykonať, pokiaľ si to želá, svoje práva podľa odseku 3 článku 23.
3. Vysielajúci štát môže, pokiaľ to vyžadujú jeho zákony a predpisy, požiadať prijímajúci štát, aby poskytol exekvátur konzulárnemu úradníkovi, ktorý nie je vedúcim konzulárneho úradu.
4. Prijímajúci štát môže, pokiaľ to vyžadujú jeho zákony a predpisy, poskytnúť exekvátur konzulárnemu úradníkovi, ktorý nie je vedúcim konzulárneho úradu.

Článok 20

Rozsah konzulárneho personálu

Ak nie je výslovná dohoda o rozsahu konzulárneho personálu, môže prijímajúci štát požadovať, aby sa rozsah personálu udržiaval v medziach, ktoré sám považuje za rozumné a obvyklé so zreteľom na okolnosti a podmienky v konzulárnom obvode a na potreby príslušného konzulárneho úradu.

Článok 21

Poradie konzulárnych úradníkov konzulárneho úradu

Poradie konzulárnych úradníkov konzulárneho úradu a jeho zmeny oznamuje diplomatická misia vysielajúceho štátu, alebo ak tento štát nemá takúto misiu v prijímajúcom štáte, vedúci konzulárneho úradu ministerstvu zahraničných vecí prijímajúceho štátu alebo orgánu určenému týmto ministerstvom.

Článok 22

Občianstvo konzulárnych úradníkov

1. Konzulárni úradníci majú byť v zásade štátnymi príslušníkmi vysielajúceho štátu.
2. Konzulárni úradníci nemôžu byť vymenovaní z radov štátnych príslušníkov prijímajúceho štátu, pokiaľ na to tento štát nedá výslovný súhlas; tento súhlas môže byť kedykoľvek odvolaný.
3. Prijímajúci štát si môže vyhradiť rovnaké právo, pokiaľ ide o štátnych príslušníkov tretieho štátu, ktorí nie sú súčasne štátnymi príslušníkmi vysielajúceho štátu.

Článok 23

Osoby vyhlásené za non grata

1. Prijímajúci štát môže kedykoľvek oznámiť vysielajúcemu štátu, že konzulárny úradník je persona non grata alebo že ktorýkoľvek iný člen konzulárneho personálu je neprijateľný. V takomto prípade vysielajúci štát podľa okolností buď takú osobu odvolá, alebo ukončí jej funkcie na konzulárnom úrade.
2. Ak vysielajúci štát odmietne alebo opomenie v primeranom čase vyhovieť svojim povinnostiam podľa odseku 1 tohto článku, môže prijímajúci štát podľa povahy prípadu buď odvolať exekvátur príslušnej osoby, alebo prestať ju považovať za člena konzulárneho personálu.
3. Osoba vymenovaná do funkcie člena konzulárneho úradu môže byť vyhlásená za neprijateľnú skôr, než príde na územie prijímajúceho štátu, alebo ak je už na jeho území, než sa ujme svojich funkcií na konzulárnom úrade. V každom takomto prípade vezme vysielajúci štát vymenovanie späť.
4. V prípadoch uvedených v odsekoch 1 a 3 tohto článku nie je prijímajúci štát povinný oznámiť vysielajúcemu štátu dôvody svojho rozhodnutia.

Článok 24

Oznámenie prijímajúcemu štátu o vymenovaní, príchode a odchode

1. Ministerstvu zahraničných vecí prijímajúceho štátu alebo úradu týmto ministerstvom určenému sa bude oznamovať:

a) vymenovanie členov konzulárneho úradu, ich príchod po vymenovaní na konzulárny úrad, ich definitívny odchod alebo skončenie ich funkcií a všetky iné zmeny, ktoré majú vplyv na ich status a ktoré môžu nastať počas ich služby na konzulárnom úrade;

b) príchod a definitívny odchod rodinného príslušníka člena konzulárneho úradu, ktorý s ním žije v spoločnej domácnosti, a tam, kde to pripadá do úvahy, prípady, v ktorých osoba sa stane alebo prestane byť takým rodinným príslušníkom;

c) príchod a definitívny odchod členov súkromného personálu a tam, kde to pripadá do úvahy, skončenie ich služby;

d) zamestnanie a prepustenie osôb, ktoré sú usadené v prijímajúcom štáte, pokiaľ ide o členov konzulárneho úradu alebo členov súkromného personálu požívajúcich výsady a imunity.
2. Príchod a konečný odchod sa bude, pokiaľ možno, taktiež oznamovať vopred.
Časť II
Ukončenie konzulárnych funkcií
Článok 25
Skončenie funkcií člena konzulárneho úradu
Funkcie člena konzulárneho úradu sa končia okrem iného:
a) oznámením vysielajúceho štátu prijímajúcemu štátu, že funkcie člena konzulárneho úradu sa skončili,
b) odvolaním exekvátur,
c) oznámením prijímajúceho štátu vysielajúcemu štátu, že prijímajúci štát ho prestal považovať za člena konzulárneho personálu.
Článok 26
Opustenie územia prijímajúceho štátu
Prijímajúci štát poskytne, a to aj v prípade ozbrojeného konfliktu, členom konzulárneho úradu a členom súkromného personálu, pokiaľ nejde o štátnych príslušníkov prijímajúceho štátu, a ich rodinným príslušníkom žijúcim s nimi v spoločnej domácnosti bez ohľadu na ich štátnu príslušnosť potrebnú lehotu a pomoc, aby im umožnil prípravu odchodu a čo najrýchlejší odchod po skončení ich funkcií. V prípade potreby najmä musí dať k dispozícii nevyhnutné dopravné prostriedky pre uvedené osoby a ich majetok, pokiaľ nejde o majetok získaný v prijímajúcom štáte, ktorého vývoz je v čase odchodu zakázaný.
Článok 27
Ochrana konzulárnych miestností a archívov a záujmov vysielajúceho štátu za mimoriadnych okolností
1. V prípade prerušenia konzulárnych stykov medzi dvoma štátmi:
a) prijímajúci štát bude i v prípade ozbrojeného konfliktu rešpektovať a chrániť konzulárne miestnosti spolu s majetkom konzulárneho úradu a s konzulárnymi archívmi;
b) vysielajúci štát môže zveriť starostlivosť o konzulárne miestnosti spolu s majetkom, ktorý sa v nich nachádza, a konzulárnymi archívmi tretiemu štátu, ktorý je prijateľný pre prijímajúci štát;
c) vysielajúci štát môže zveriť ochranu svojich záujmov a záujmov svojich štátnych príslušníkov tretiemu štátu, ktorý je prijateľný pre prijímajúci štát.
2. V prípade dočasného alebo trvalého uzavretia konzulárneho úradu platí ustanovenie pododseku a) odseku 1 tohto článku. Okrem toho
a) v prípade, že vysielajúci štát nezastúpený v prijímajúcom štáte diplomatickou misiou má iný konzulárny úrad na území tohto štátu, môže byť tento konzulárny úrad poverený starostlivosťou o miestnosti uzavretého konzulárneho úradu spolu s majetkom a s konzulárnymi archívmi, ktoré sa v nich nachádzajú, a so súhlasom prijímajúceho štátu výkonom konzulárnych funkcií v konzulárnom obvode tohto konzulárneho úradu, alebo
b) v prípade, že vysielajúci štát nemá žiadnu diplomatickú misiu a iný konzulárny úrad v prijímajúcom štáte, platia ustanovenia pododsekov b) a c) odseku 1 tohto článku.
HLAVA II
Výhody, výsady a imunity konzulárnych úradov, konzulárnych úradníkov z povolania a ďalších členov konzulárneho úradu
Časť I
Výhody, výsady a imunity konzulárneho úradu
Článok 28
Uľahčenie práce konzulárneho úradu
Prijímajúci štát plne uľahčí výkon funkcií konzulárneho úradu.
Článok 29
Používanie štátnej vlajky a štátneho znaku
1. Vysielajúci štát má právo používať svoju štátnu vlajku a štátny znak v prijímajúcom štáte v súlade s ustanoveniami tohto článku.
2. Štátna vlajka vysielajúceho štátu môže sa vyvesiť a štátny znak umiestniť na budove konzulárneho úradu a na jeho vchode, na rezidencii vedúceho konzulárneho úradu a na jeho dopravných prostriedkoch, keď sa používajú na služobné účely.
3. Pri výkone práva daného týmto článkom treba prihliadať na zákony, predpisy a zvyklosti prijímajúceho štátu.

Článok 30
Umiestnenie
1. Prijímajúci štát uľahčí na svojom území v súlade so svojimi zákonmi a predpismi vysielajúcemu štátu získať miestnosti nevyhnutné pre jeho konzulárny úrad alebo mu pomôže obstarať objekty na umiestnenie iným spôsobom.
2. V prípade nevyhnutnosti konzulárnemu úradu taktiež pomôže pri získaní vhodného ubytovania pre jeho členov.
Článok 31
Nedotknuteľnosť konzulárnych miestností
1. Konzulárne miestnosti sú nedotknuteľné v rozsahu uvedenom v tomto článku.
2. Orgány prijímajúceho štátu nesmú vstúpiť do tej časti konzulárnych miestností, ktoré sa výlučne používajú na pracovné účely konzulárneho úradu, okrem ak so súhlasom vedúceho konzulárneho úradu, jeho zástupcu alebo vedúceho diplomatickej misie vysielajúceho štátu. V prípade požiaru alebo inej pohromy vyžadujúcej okamžitú ochrannú akciu možno však predpokladať, že súhlas vedúceho konzulárneho úradu bol daný.
3. Pri zachovaní ustanovenia odseku 2 tohto článku má prijímajúci štát osobitnú povinnosť urobiť všetky primerané opatrenia na ochranu konzulárnych miestností proti každému napadnutiu alebo poškodeniu a aby sa zabránilo každému rušeniu pokoja konzulárneho úradu alebo ujme na jeho dôstojnosti.
4. Konzulárne miestnosti, ich zariadenie, majetok konzulárneho úradu a jeho dopravné prostriedky nepodliehajú žiadnej forme rekvizície pre účely národnej obrany alebo verejnej potreby. Ak ich treba vyvlastniť pre uvedené účely, musia sa urobiť všetky možné kroky, aby sa zabránilo narušeniu výkonu konzulárnych funkcií a vysielajúcemu štátu musí sa vyplatiť okamžitá, primeraná a efektívna náhrada.
Článok 32
Daňové oslobodenie konzulárnych miestností
1. Konzulárne miestnosti a rezidencia vedúceho konzulárneho úradu z povolania, ktorých je vysielajúci štát alebo ktorákoľvek osoba konajúca v jeho mene vlastníkom alebo nájomníkom, sú oslobodené od všetkých celoštátnych, oblastných alebo miestnych daní a poplatkov s výnimkou poplatkov vyberaných za poskytovanie služieb.
2. Daňové oslobodenie uvedené v odseku 1 tohto článku sa nevzťahuje na dane a poplatky, ktoré majú podľa zákona prijímajúceho štátu platiť osoby vstupujúce do zmluvného pomeru s vysielajúcim štátom alebo s osobou konajúcou v jeho mene.
Článok 33
Nedotknuteľnosť konzulárnych archívov a dokumentov
Konzulárne archívy a dokumenty sú vždy a všade nedotknuteľné.
Článok 34
Sloboda pohybu
S výhradou zákonov a nariadení o oblastiach, do ktorých je prístup zakázaný alebo upravený z dôvodov štátnej bezpečnosti, prijímajúci štát zabezpečí všetkým členom konzulárneho úradu slobodu pohybu a cestovania na svojom území.
Článok 35
Sloboda spojenia
1. Prijímajúci štát povolí a bude chrániť slobodu spojenia konzulárneho úradu na všetky úradné účely. Pri spojení s vládou, diplomatickými misiami a ostatnými konzulárnymi úradmi vysielajúceho štátu, nech sú kdekoľvek, môže konzulárny úrad použiť všetky vhodné prostriedky vrátane diplomatických a konzulárnych kuriérov, diplomatických a konzulárnych batožín a kódovaných alebo šifrovaných správ. Rádiovú vysielaciu stanicu môže však konzulárny úrad zriadiť a používať iba so súhlasom prijímajúceho štátu.
2. Úradná korešpondencia konzulárneho úradu je nedotknuteľná. Úradnou korešpondenciou sa rozumie všetka korešpondencia majúca vzťah ku konzulárnemu úradu a jeho funkciám.
3. Konzulárna batožina nesmie byť otvorená ani zadržaná. V prípade, že príslušné orgány prijímajúceho štátu majú vážne dôvody, aby sa domnievali, že batožina obsahuje niečo iné ako korešpondenciu, dokumenty alebo predmety uvedené v odseku 4 tohto článku, môžu však žiadať, aby batožinu otvoril v ich prítomnosti zodpovedný zástupca vysielajúceho štátu. Ak orgány vysielajúceho štátu takúto žiadosť odmietnu, bude batožina vrátená na miesto, odkiaľ pochádza.
4. Zásielky tvoriace konzulárnu batožinu musia mať zreteľné vonkajšie označenie ich povahy a môžu obsahovať iba úradnú korešpondenciu a dokumenty alebo predmety výlučne určené na úradné použitie.

5. Konzulárny kuriér musí byť vybavený úradnou listinou označujúcou jeho status a počet zásielok tvoriacich konzulárnu batožinu. Bez súhlasu prijímajúceho štátu nesmie byť ani štátnym príslušníkom prijímajúceho štátu, ani, pokiaľ nie je štátnym príslušníkom vysielajúceho štátu, osobou trvale usadenou v prijímajúcom štáte. Pri výkone svojich funkcií požíva ochranu prijímajúceho štátu. Konzulárny kuriér požíva osobnú nedotknuteľnosť a nesmie byť nijakým spôsobom uväznený alebo zadržaný.
6. Vysielajúci štát, jeho diplomatická misia a jeho konzulárne úrady môžu vymenovať konzulárnych kuriérov ad hoc. V tom prípade platí ustanovenie odseku 5 tohto článku s tým, že imunity, ktoré sú v ňom uvedené, prestanú platiť, len čo kuriér odovzdá doručiteľovi konzulárnu batožinu, ktorú mal na starosti.
7. Konzulárna batožina môže sa zveriť kapitánovi lode alebo civilného lietadla, ktoré má pristáť na dovolenom vstupnom letisku. Kapitán bude vybavený úradnou listinou označujúcou počet zásielok tvoriacich konzulárnu batožinu, nebude však považovaný za konzulárneho kuriéra. Po prerokovaní s príslušnými miestnymi orgánmi môže konzulárny úrad poslať jedného zo svojich členov, aby prevzal uvedenú batožinu priamo a voľne od kapitána lode alebo lietadla.

Článok 36

Spojenie a styk so štátnymi príslušníkmi

1. Aby sa uľahčil výkon konzulárnych funkcií týkajúcich sa štátnych príslušníkov vysielajúceho štátu:
a) konzulárni úradníci majú právo na spojenie so štátnymi príslušníkmi vysielajúceho štátu a na prístup k nim. Štátni príslušníci vysielajúceho štátu majú rovnaké právo, pokiaľ ide o spojenie s konzulárnymi úradníkmi vysielajúceho štátu a o prístup k nim;
b) príslušné orgány prijímajúceho štátu budú bez meškania informovať konzulárny úrad vysielajúceho štátu o prípadoch, v ktorých v jeho konzulárnom obvode štátny príslušník vysielajúceho štátu bol zatknutý, uväznený, daný do väzby alebo zadržaný iným spôsobom, pokiaľ o to uvedený štátny príslušník požiada. Taktiež každú správu, ktorú určila pre konzulárny úrad osoba, ktorá bola zatknutá, je vo väzení, vo väzbe alebo bola zadržaná, doručia uvedené orgány bez meškania. Tieto orgány musia bez meškania informovať osobu, ktorej sa to týka, o jej právach, ktoré má podľa tohto pododseku;
c) konzulárni úradníci majú právo navštevovať štátnych príslušníkov vysielajúceho štátu, ktorí sú vo väzení, väzbe alebo sú zadržaní, aby s nimi mohli hovoriť a zabezpečiť ich právne zastúpenie. Taktiež majú právo navštíviť ktoréhokoľvek štátneho príslušníka vysielajúceho štátu, ktorý je vo väzení, vo väzbe alebo je zaistený v ich obvode na základe rozsudku. Konzulárny úradník sa však zdrží konania v mene štátneho príslušníka, ktorý je vo väzení, väzbe alebo je zadržaný, v prípade, že štátny príslušník proti takémuto konaniu výslovne podá svoje námietky.
2. Práva uvedené v odseku 1 tohto článku budú sa vykonávať v súlade so zákonmi a predpismi prijímajúceho štátu, avšak za predpokladu, že zákony a predpisy umožnia plné uskutočnenie cieľov, na ktoré sa práva podľa tohto článku poskytli.

Článok 37

Informovanie v prípadoch smrti, poručníctva alebo opatrovníctva, stroskotania a leteckých nehôd

Príslušné orgány prijímajúceho štátu, ak majú k dispozícii potrebné informácie, sú povinné:
a) v prípade smrti štátneho príslušníka vysielajúceho štátu informovať bez meškania konzulárny úrad, v obvode ktorého smrť nastala;
b) informovať príslušný konzulárny úrad bez meškania o všetkých prípadoch, v ktorých sa ukazuje, že ustanovenie poručníka alebo opatrovníka je v záujme mladistvého alebo inej osoby nemajúcej plnú spôsobilosť, ktorí sú štátnymi príslušníkmi vysielajúceho štátu. Podanie tejto informácie nemá však vplyv na účinnosť zákonov a nariadení prijímajúceho štátu týkajúcich sa ustanovenia poručníka alebo opatrovníka;
c) bez meškania podať správu konzulárnemu úradu, ktorý je najbližšie miestu udalosti, v prípade, že loď majúca národnosť vysielajúceho štátu, stroskotá alebo uviazne v pobrežných lebo vnútorných vodách prijímajúceho štátu, alebo že lietadlo registrované vo vysielajúcom štáte postihne nehoda na území prijímajúceho štátu.

Článok 38

Spojenie s orgánmi prijímajúceho štátu

Konzulárni úradníci sa môžu pri výkone svojich funkcií obracať
a) na príslušné miestne orgány svojho konzulárneho obvodu;
b) na príslušné ústredné orgány prijímajúceho štátu, ak to dovoľujú zákony, predpisy a zvyklosti prijímajúceho štátu alebo príslušné medzinárodné dohody, a to v rozsahu nimi dovolenom.

Článok 39
Konzulárne poplatky a dávky
1. Konzulárny úrad môže za konzulárne úkony vyberať na území prijímajúceho štátu poplatky a dávky ustanovené zákonmi a predpismi vysielajúceho štátu.
2. Sumy vybraté vo forme poplatkov a dávok uvedených v odseku 1 tohto článku a potvrdenia o ich zaplatení sú oslobodené od všetkých daní a dávok v prijímajúcom štáte.
Časť II
Výhody, výsady a imunity konzulárnych úradníkov z povolania a ďalších členov konzulárneho úradu
Článok 40
Ochrana konzulárnych úradníkov
Prijímajúci štát bude konať s konzulárnymi úradníkmi s náležitou úctou a urobí všetky vhodné opatrenia, aby zabránil každému útoku proti ich osobe, slobode alebo dôstojnosti.
Článok 41
Osobná nedotknuteľnosť konzulárnych úradníkov
1. Konzulárni úradníci nesmú byť zatknutí alebo vzatí do väzby, okrem ak v prípade ťažkého zločinu a na základe rozhodnutia príslušného súdneho orgánu.
2. S výnimkou prípadu uvedeného v odseku 1 tohto článku nesmú byť konzulárni úradníci uväznení alebo nesmie byť obmedzená ich osobná sloboda, okrem ak pri výkone súdneho rozhodnutia, ktoré nadobudlo právoplatnosť.
3. Konzulárny úradník musí prísť na príslušné orgány v prípade, že sa proti nemu začalo trestné konanie. Konanie sa však bude uskutočňovať s náležitým ohľadom na jeho osobu, odôvodneným jeho úradným postavením, a s výnimkou prípadu uvedeného v odseku 1 tohto článku, spôsobom, ktorý by čo najmenej narušil výkon konzulárnych funkcií. V prípade, že za okolností uvedených v odseku 1 tohto článku je potrebné vziať konzulárneho úradníka do väzby, musí sa konanie proti nemu začať v čo najkratšom čase.
Článok 42
Oznamovanie zatknutia, väzby alebo stíhania
Prijímajúci štát bez odkladu upovedomí vedúceho konzulárneho úradu v prípadoch, v ktorých je člen konzulárneho personálu zatknutý, vzatý do väzby alebo keď sa proti nemu začalo trestné konanie. Ak sa uvedené opatrenia týkajú vedúceho konzulárneho úradu, prijímajúci štát o tom diplomatickou cestou upovedomí vysielajúci štát.
Článok 43
Vyňatie z jurisdikcie
1. Pokiaľ ide o úkony uskutočňované pri výkone konzulárnych funkcií, konzulárni úradníci a konzulárni zamestnanci nepodliehajú jurisdikcii súdnych a správnych orgánov prijímajúceho štátu.
2. Ustanovenie odseku 1 tohto článku sa však nevzťahuje na civilnoprávne konanie:
a) vyplývajúce zo zmluvy uzavretej konzulárnym úradníkom alebo konzulárnym zamestnancom, ktorú výslovne alebo zrejme nedojednal ako zástupca vysielajúceho štátu; alebo
b) začaté treťou stranou v prípade škody vzniknutej v prijímajúcom štáte z nehody spôsobenej vozidlom, loďou alebo lietadlom.
Článok 44
Povinnosť podať svedectvo
1. Členovia konzulárneho úradu môžu byť vyzvaní, aby ako svedkovia prišli počas súdneho alebo administratívneho konania. Konzulárny zamestnanec alebo člen služobného personálu nesmie s výnimkou prípadov uvedených v odseku 3 tohto článku odmietnuť podať svedectvo. V prípade, že tak konzulárny úradník urobí, nesmie sa voči nemu uplatniť žiadne donucovacie opatrenie alebo trest.
2. Orgán požadujúci od konzulárneho úradníka svedectvo zdrží sa vmiešavania do výkonu jeho funkcií. Tam, kde je to možné, môže prijať svedectvo v jeho rezidencii alebo v konzulárnom úrade alebo prijať od neho písomné svedectvo.
3. Členovia konzulárneho úradu nemajú povinnosť podávať svedectvo týkajúce sa vecí spojených s výkonom svojich funkcií alebo predkladať úradnú korešpondenciu a dokumenty týkajúce sa týchto vecí. Taktiež sú oprávnení odmietnuť podať svedectvo ako znalecki svedkovia o práve vysielajúceho štátu.
Článok 45
Vzdanie sa výsad a imunít

1.Vysielajúci štát sa môže vzdať ktorejkoľvek výsady a imunity členov konzulárneho úradu uvedenej v článkoch 41, 43 a 44.
2. Vzdanie sa výsad a imunít musí byť vo všetkých prípadoch, s výnimkou prípadu uvedeného v odseku 3 tohto článku, výslovné a musí sa písomne oznámiť prijímajúcemu štátu.
3. Ak konzulárny úradník alebo konzulárny zamestnanec začne konanie vo veci, v ktorej by požíval vyňatie z jurisdikcie podľa článku 43, nemôže sa dovolávať vyňatia z jurisdikcie, pokiaľ ide o žaloby navzájom súvisiace priamo s hlavnou žalobou.
4. Vzdať sa vyňatia z jurisdikcie v civilných alebo správnych veciach neznamená vzdať sa tým aj imunity, pokiaľ ide o exekučný výkon rozsudku; jej sa treba vzdať osobitne.
Článok 46
Vyňatie z registrácie cudzincov a povolenia na pobyt
1. Konzulárni úradníci a konzulárni zamestnanci a členovia ich rodín bývajúci s nimi v spoločnej domácnosti sú vyňatí zo všetkých povinností uložených zákonmi a predpismi prijímajúceho štátu týkajúcimi sa registrácie cudzincov a povolenia na pobyt.
2. Ustanovenie odseku 1 tohto článku sa však nevzťahuje na konzulárnych zamestnancov, ktorí nie sú stálymi zamestnancami vysielajúceho štátu alebo ktorí vykonávajú súkromné zárobkové povolenie v prijímajúcom štáte, a na ich rodinných príslušníkov.
Článok 47
Vyňatie z povolenia na zamestnanie
1. Členovia konzulárneho úradu sú, pokiaľ ide o služby vykonávané pre vysielajúci štát, vyňatí zo všetkých povinností týkajúcich sa povolenia na zamestnanie požadovaného zákonmi a predpismi prijímajúceho štátu o zamestnávaní cudzích pracovných síl.
2. Členovia súkromného personálu konzulárnych úradníkov a konzulárnych zamestnancov sú vyňatí z povinností uvedených v odseku 1 tohto článku v prípade, že nevykonávajú žiadne iné zárobkové povolanie v prijímajúcom štáte.
Článok 48
Vyňatie zo sociálneho zabezpečenia
1. Pri zachovaní ustanovenia odseku 3 tohto článku sú členovia konzulárneho úradu, pokiaľ ide o služby, ktoré vykonávajú pre vysielajúci štát, a ich rodinní príslušníci žijúci s nimi v spoločnej domácnosti vyňatí z ustanovení o sociálnom zabezpečení, ktoré platia v prijímajúcom štáte.
2. Vyňatie uvedené v odseku 1 tohto článku sa vzťahuje aj na členov súkromného personálu, ktorí sú zamestnaní len u členov konzulárneho úradu, a to za podmienky:
a) že nie sú štátnymi príslušníkmi prijímajúceho štátu alebo v ňom nie sú trvale usadení a
b) že sa na nich vzťahujú predpisy o sociálnom zabezpečení platné vo vysielajúcom alebo v treťom štáte.
3. Členovia konzulárneho úradu zamestnávajúci osoby, na ktoré sa nevzťahuje vyňatie uvedené v odseku 2 tohto článku, musia plniť povinnosti, ktoré ukladajú zamestnávateľom ustanovenia o sociálnom zabezpečení prijímajúceho štátu.
4. Vyňatie uvedené v odsekoch 1 a 2 tohto článku nevylučuje dobrovoľnú účasť na systéme sociálneho zabezpečenia prijímajúceho štátu za predpokladu, že účasť na ňom prijímajúci štát dovoľuje.
Článok 49
Oslobodenie od zdanenia
1. Konzulárni úradníci a konzulárni zamestnanci a ich rodinní príslušníci žijúci s nimi v spoločnej domácnosti sú oslobodení od všetkých daní a poplatkov, a to osobných alebo vecných, celoštátnych, oblastných alebo miestnych s výnimkou:
a) nepriamych daní, ktoré bývajú obvykle zahrnuté do ceny tovaru alebo služieb;
b) daní a poplatkov zo súkromných nehnuteľností na území prijímajúceho štátu, s výhradou ustanovení článku 32;
c) pozostalostných alebo dedičských poplatkov a poplatkov z prevodu majetku vyberaných prijímajúcim štátom, s výhradou ustanovenia odseku b) článku 51;
d) daní a poplatkov zo súkromného príjmu vrátane výnosu z kapitálu, ktorý má svoj prameň v prijímajúcom štáte, a z majetkových daní vzťahujúcich sa na investície vložené do obchodných alebo finančných podnikov v prijímajúcom štáte;
e) poplatkov vyberaných za poskytovanie služieb;
f) registračných. súdnych, listinných, hypotečných a kolkových poplatkov, s výhradou ustanovení článku 32.
2. Členovia služobného personálu sú oslobodení od daní a poplatkov zo mzdy, ktorú dostávajú za svoje služby.

3. Členovia konzulárneho úradu, ktorí zamestnávajú osoby, ktorých mzdy alebo platy nie sú vyňaté z dane z príjmov v prijímajúcom štáte, musia plniť povinnosti, ktoré zákony a nariadenia tohto štátu ukladajú zamestnávateľom v súvislosti s vyberaním dane z príjmov.

Článok 50

Oslobodenie od colných dávok a prehliadky

1. Prijímajúci štát bude v súlade so zákonmi a nariadeniami, ktoré prijme, povoľovať dovoz a poskytovať oslobodenie od všetkých colných dávok, daní a s tým súvisiacich poplatkov okrem poplatkov za skladovanie, prepravu a podobné služby:

a) pri predmetoch určených pre úradnú potrebu konzulárneho úradu; b) pri predmetoch určených pre osobnú potrebu konzulárnych úradníkov a ich rodinných príslušníkov žijúcich s nimi v spoločnej domácnosti vrátane predmetov určených pre ich začiatočné zariadenie. Predmety určené na spotrebu nesmú presiahnuť množstvo nevyhnutné na priamu spotrebu príslušných osôb.

2. Konzulárni zamestnanci budú požívať výsady a oslobodenie uvedené v odseku 1 tohto článku, pokiaľ ide o predmety dovezené v čase ich prvého nástupu do úradu.

3. Osobné batožiny sprevádzajúce konzulárnych úradníkov a ich rodinných príslušníkov žijúcich s nimi v spoločnej domácnosti sú oslobodené od prehliadky. Môžu byť prehliadnuté iba v prípade, že sú vážne dôvody pre domnienku, že obsahujú iné predmety než uvedené v pododseku b) odseku 1 tohto článku alebo predmety, dovoz alebo vývoz ktorých je zakázaný zákonmi a predpismi prijímajúceho štátu alebo na ktoré sa vzťahujú jeho zákony a predpisy o karanténe. Uvedená prehliadka musí sa vykonať v prítomnosti konzulárneho úradníka alebo jeho rodinného príslušníka.

Článok 51

Majetok člena konzulárneho úradu alebo jeho rodinného príslušníka

Prijímajúci štát v prípade smrti člena konzulárneho úradu alebo člena jeho rodiny žijúceho s ním v spoločnej domácnosti

a) povolí vývoz hnuteľného majetku zosnulého s výnimkou majetku, ktorý bol získaný v prijímajúcom štáte a ktorého vývoz bol zakázaný v čase jeho smrti;

b) nebude vyberať celoštátne, oblastné alebo miestne pozostalostné alebo dedičské poplatky a poplatky z prevodu majetku, pokiaľ ide o hnuteľný majetok, ktorý bol na území prijímajúceho štátu iba v dôsledku pobytu zosnulého v tomto štáte ako člena konzulárneho úradu alebo rodinného príslušníka člena konzulárneho úradu.

Článok 52

Oslobodenie od osobných služieb alebo povinností

Prijímajúci štát oslobodí členov konzulárneho úradu a ich rodinných príslušníkov žijúcich s nimi v spoločnej domácnosti od všetkých osobných služieb, všetkých verejných služieb každého druhu a od vojenských povinností, ako sú rekvizície, vojenské kontribúcie a ubytovanie.

Článok 53

Začiatok a koniec konzulárnych výsad a imunít

1. Každý člen konzulárneho úradu bude požívať výsady a imunity uvedené v tomto Dohovore od svojho vstupu na územie prijímajúceho štátu s cieľom prevzatia svojho úradu, alebo pokiaľ už je na jeho území, od času, keď sa ujme svojich povinností na konzulárnom úrade.

2. Rodinní príslušníci člena konzulárneho úradu žijúci s ním v spoločnej domácnosti a členovia jeho súkromného personálu budú požívať výsady a imunity uvedené v tomto Dohovore odo dňa, keď uvedený člen konzulárneho úradu požíva výsady a imunity podľa odseku 1 tohto článku, alebo odo dňa ich vstupu na územie prijímajúceho štátu, alebo odo dňa, keď sa stanú príslušníkmi jeho rodiny alebo členmi jeho súkromného personálu, a to podľa toho, ktorý deň je neskorší.

3. Keď sa skončili funkcie člena konzulárneho úradu, končia sa jeho výsady a imunity a výsady a imunity jeho rodinného príslušníka žijúceho s ním v spoločnej domácnosti alebo člena jeho súkromného personálu, a to obvykle v čase, keď osoba, ktorej sa to týka, opustí prijímajúci štát, alebo po uplynutí primeranej lehoty, v ktorej má krajinu opustiť, podľa toho, k čomu dôjde skôr, potrvajú však po túto dobu i v prípade ozbrojeného konfliktu. Výsady a imunity osôb uvedených v odseku 2 tohto článku skončia sa v čase, keď tieto osoby prestanú patriť k domácnosti alebo ak opustia službu u člena konzulárneho úradu, avšak v prípade, že uvedené osoby hodlajú opustiť štát v primeranej lehote, ich výsady a imunity potrvajú do ich odchodu.

4. Pokiaľ ide o úkony uskutočňované konzulárnym úradníkom alebo konzulárnym zamestnancom pri výkone ich funkcií, potrvá však ich vyňatie z jurisdikcie bez časového obmedzenia.

5. V prípade smrti člena konzulárneho úradu budú jeho rodinní príslušníci bývajúci s ním v spoločnej domácnosti aj naďalej požívať výsady a imunity, ktoré im patria, do času, kým opustia

prijímajúci štát alebo kým uplynie primeraná lehoty umožňujúca im, aby tak urobili, a to podľa toho, k čomu dôjde skôr.

Článok 54

Záväzky tretích štátov

1. V prípade, že konzulárny úradník prechádza územím tretieho štátu, ktorý mu udelil vízum, ak by bolo potrebné alebo ak sa na jeho území zdržiava, aby mohol prevziať svoj úrad alebo sa vrátiť do svojho úradu alebo vysielajúceho štátu, poskytne mu tretí štát všetky imunity potrebné na zabezpečenie jeho prechodu alebo návratu, ktoré mu patria podľa ostatných článkov tohto dohovoru. To isté platí v prípade ktoréhokoľvek jeho rodinného príslušníka žijúceho s ním v spoločnej domácnosti a požívajúceho také výsady a imunity, ktorý sprevádza konzulárneho úradníka alebo cestuje sám, aby sa k nemu pripojil alebo sa vrátil do vysielajúceho štátu.

2. Za okolností obdobných tým, ktoré sú uvedené v odseku 1 tohto článku, nebude tretí štát brániť v prechode cez vlastné územie ostatným členom konzulárneho úradu alebo ich rodinným príslušníkom žijúcim s nimi v spoločnej domácnosti.

3. Tretie štáty poskytnú úradnej korešpondencii a ostatným úradným oznámeniam v tranzite vrátane kódovaných a šifrovaných práv rovnakú voľnosť a ochranu, ktorú je prijímajúci štát povinný poskytnúť podľa tohto Dohovoru. Poskytnú konzulárnym kuriérom, ktorí dostali vízum, pokiaľ je vízum potrebné, a konzulárnej batožine v tranzite tú istú nedotknuteľnosť a ochranu, ktorú je povinný poskytnúť podľa tohto Dohovoru prijímajúci štát.

4. Záväzky tretích štátov podľa odsekov 1, 2 a 3 tohto článku sa vzťahujú aj na osoby, ktoré sú uvedené v týchto odsekoch, a na úradné oznámenia a konzulárne batožiny, ktoré sa dostanú na územie tretieho štátu v dôsledku vyššej moci.

Článok 55

Zachovávanie zákonov a predpisov prijímajúceho štátu

1. Bez ujmy na ich výsadách a imunitách je povinnosťou všetkých osôb požívajúcich výsady a imunity dbať na zákony a predpisy prijímajúceho štátu. Taktiež majú povinnosť nevmiešavať sa do vnútorných vecí prijímajúceho štátu.

2. Konzulárne miestnosti sa nesmú používať spôsobom, ktorý by bol v rozpore s výkonom konzulárnych funkcií.

3. Ustanovenia odseku 2 tohto článku nevylučujú možnosť umiestniť úradovne iných inštitúcií alebo organizácií v časti budovy, v ktorej sú konzulárne miestnosti, za predpokladu, že miestnosti, ktoré sú im určené, sú oddelené od miestností používaných konzulárnym úradom. V takomto prípade sa uvedené úradovne nebudú považovať pre účely tohto Dohovoru za časť konzulárnych miestností.

Článok 56

Poistenie proti škodám spôsobeným tretím osobám

Členovia konzulárneho úradu budú dbať na povinnosti uložené zákonmi a predpismi prijímajúceho štátu, pokiaľ ide o poistenie proti škodám spôsobeným tretím osobám pri prevádzke vozidla, lode alebo lietadla.

Článok 57

Osobitné ustanovenia týkajúce sa súkromného zárobkového povolania

1. Konzulárni úradníci z povolania nebudú v prijímajúcom štáte vykonávať pre svoj osobný zisk žiadnu profesionálnu alebo obchodnú činnosť.

2. Výsady a imunity uvedené v tejto hlave sa nebudú poskytovať:

a) konzulárnym zamestnancom alebo členom služobného personálu, ktorí vykonávajú akékoľvek zárobkové povolanie v prijímajúcom štáte;

b) rodinným príslušníkom osôb uvedených v pododseku a) tohto odseku alebo členom ich súkromného personálu;

c) rodinným príslušníkom člena konzulárneho úradu, ktorí sami vykonávajú akékoľvek zárobkové povolanie v prijímajúcom štáte.

HLAVA III

Postavenie honorárnych konzulárnych úradníkova konzulárnych úradov vedených týmito úradníkmi

Článok 58

Všeobecné ustanovenia o výhodách, výsadách a imunitách

1.Články 28, 29, 30, 34, 35, 36, 37, 38 a 39, odsek 3 článku 54 a odseky 2 a 3 článku 55 sa vzťahujú na konzulárne úrady vedené honorárnym konzulárnym úradníkom. Okrem toho sa výhody, výsady a imunity týchto konzulárnych úradov spravujú článkami 59, 60, 61 a 62.

2.Články 42 a 43, odsek 3 článku 44, články 45 a 53 a odsek 1 článku 55 sa vzťahujú na honorárnych konzulárnych úradníkov. Okrem toho sa výhody, výsady a imunity týchto konzulárnych úradníkov spravujú článkami 63, 64, 65, 66 a 67.
3. Výsady a imunity uvedené v tomto Dohovore sa neposkytujú rodinným príslušníkom honorárneho konzulárneho úradníka alebo konzulárneho zamestnanca zamestnaného na konzulárnom úrade vedenom honorárnym konzulárnym úradníkom.
4. Zasielanie konzulárnych batožín medzi dvoma konzulárnymi úradmi umiestnenými v rôznych štátoch a vedenými honorárnymi konzulárnymi úradníkmi nie je dovolené bez súhlasu obidvoch príslušných prijímajúcich štátov.

Článok 59

Ochrana konzulárnych miestností

Prijímajúci štát urobí také opatrenia, ktoré sú nevyhnutné na ochranu konzulárnych miestností konzulárneho úradu vedeného honorárnym konzulárnym úradníkom pred napadnutím alebo poškodením a na to, aby sa zabránilo rušeniu pokoja konzulárneho úradu alebo ujme na jeho dôstojnosti.

Článok 60

Oslobodenie od zdanenia konzulárnych miestností

1. Konzulárne miestnosti konzulárneho úradu vedeného honorárnym konzulárnym úradníkom, ktorých je vysielajúci štát vlastníkom alebo nájomníkom, sú oslobodené od všetkých celoštátnych, oblastných alebo miestnych daní a dávok každého druhu s výnimkou tých, ktoré sa vyberajú za poskytovanie služieb.
2. Oslobodenie od zdanenia uvedené v odseku 1 tohto článku sa nevzťahuje na dane a poplatky, ktoré majú podľa zákonov a predpisov prijímajúceho štátu platiť osoby vstupujúce do zmluvného pomeru s vysielajúcim štátom.

Článok 61

Nedotknuteľnosť konzulárnych archívov a dokumentov

Konzulárne archívy a dokumenty konzulárneho úradu vedeného honorárnym konzulárnym úradníkom sú vždy a všade nedotknuteľné za predpokladu, že sú uložené oddelene od ostatných listín a dokumentov, a to osobitne od súkromnej korešpondencie vedúceho konzulárneho úradu a všetkých osôb, ktoré s ním pracujú, a od materiálov, kníh a dokumentov týkajúcich sa ich povolania alebo obchodu.

Článok 62

Oslobodenie od colných dávok

Prijímajúci štát bude v súlade so zákonmi a nariadeniami, ktoré prijme, povoľovať dovoz a poskytovať oslobodenie od všetkých colných dávok, daní a s tým súvisiacich poplatkoch, okrem poplatkov za skladovanie, prepravu a podobné služby pri ďalej uvedených predmetoch za predpokladu, že sú určené na úradnú potrebu konzulárneho úradu vedeného honorárnym konzulárnym úradníkom; týka sa to štátnych znakov, vlajok, vývesných štítov, pečatí a pečiatok, kníh, úradných tlačovín, úradného nábytku, úradného vybavenia a obdobných predmetov dodávaných vysielajúcim štátom alebo na jeho podnet konzulárnemu úradu.

Článok 63

Trestné konanie

Honorárny konzulárny úradník musí prísť na príslušné orgány, ak sa proti nemu začalo trestné konanie. Konanie sa však bude uskutočňovať s náležitým ohľadom na jeho osobu, odôvodneným jeho úradným postavením, a pokiaľ nie je zatknutý alebo vo väzbe, spôsobom, ktorý by čo najmenej narušil výkon konzulárnych funkcií. Ak je nevyhnutné vziať honorárneho konzula do väzby, musí sa konanie proti nemu začať v čo najkratšom čase.

Článok 64

Ochrana honorárnych konzulárnych úradníkov

Prijímajúci štát má povinnosť poskytnúť honorárnemu konzulárnemu úradníkovi ochranu, ktorú vyžaduje jeho úradné postavenie.

Článok 65

Vyňatie z registrácie cudzincov a z povolenia pobytu

Honorárni konzulárni úradníci, pokiaľ nevykonávajú pre svoj osobný zisk akúkoľvek profesionálnu alebo obchodnú činnosť v prijímajúcom štáte, sú oslobodení od všetkých povinností uložených zákonmi a predpismi prijímajúceho štátu týkajúcimi sa registrácie cudzincov a povolenia pobytu.

Článok 66

Oslobodenie od zdanenia

Honorárny konzulárny úradník je oslobodený od všetkých daní a dávok z odmien a príjmov, ktoré dostáva od vysielajúceho štátu vzhľadom na výkon konzulárnych funkcií.

Článok 67

Oslobodenie od osobných služieb a povinností

Prijímajúci štát oslobodí honorárnych konzulárnych úradníkov od všetkých služieb, všetkých verejných služieb každého druhu a od vojenských povinností, ako sú rekvizície, vojenské kontribúcie a ubytovanie.

Článok 68

Fakultatívna povaha inštitúcie honorárnych konzulárnych úradníkov

Každý štát má právo slobodne rozhodnúť, či bude vymenúvať alebo prijímať honorárnych konzulárnych úradníkov.

HLAVA IV

Všeobecné ustanovenia

Článok 69

Konzulárni agenti, ktorí nie sú vedúcimi konzulárnych úradov

1. Každý štát má právo slobodne rozhodnúť, či bude zriaďovať alebo povoľovať konzulárne zastupiteľstvá spravované konzulárnymi agentmi, ktorých vysielajúci štát nevymenoval za vedúcich konzulárnych úradov.

2. Podmienky, za ktorých konzulárne zastupiteľstvá uvedené v odseku 1 tohto článku môžu vykonávať svoju činnosť, a výsady a imunity, ktoré budú požívať konzulárni agenti, ktorým tieto zastupiteľstvá boli zverené, určia sa na základe dohody medzi vysielajúcim a prijímajúcim štátom.

Článok 70

Výkon konzulárnych funkcií diplomatickými misiami

1. Ustanovenia tohto Dohovoru sa vzťahujú, pokiaľ to súvislosť dovoľuje, taktiež na výkon konzulárnych funkcií diplomatickými misiami.

2. Mená členov diplomatickej misie poverených prácou v konzulárnych oddeleniach alebo inak poverených výkonom konzulárnych funkcií misie treba oznamovať ministerstvu zahraničných vecí prijímajúceho štátu alebo orgánu určenému týmto ministerstvom.

3. Pri výkone konzulárnych funkcií sa diplomatická misia môže obracať:

a) na miestne orgány konzulárneho obvodu;

b) na ústredné orgány prijímajúceho štátu, pokiaľ to dovoľujú zákony, predpisy a zvyklosti prijímajúceho štátu alebo príslušné medzinárodné dohody.

4. Výsady a imunity členov diplomatickej misie uvedených v odseku 2 tohto článku sa budú aj naďalej spravovať pravidlami medzinárodného práva týkajúcimi sa diplomatických stykov.

Článok 71

Občania prijímajúceho štátu a osoby v ňom trvale usadené

1. Konzulárni úradníci, ktorí sú štátnymi príslušníkmi prijímajúceho štátu alebo sú v ňom trvale usadení, požívajú, pokiaľ im prijímajúci štát neposkytne ďalšie výhody, výsady a imunity, iba vyňatie z jurisdikcie a osobnú nedotknuteľnosť v súvislosti s úradnými úkonmi pri výkone ich funkcií a výsady uvedené v odseku 3 článku 44. Pokiaľ ide o týchto konzulárnych úradníkov, je prijímajúci štát taktiež viazaný povinnosťou uvedenou v článku 42. Ak je proti uvedenému konzulárnemu úradníkovi začaté trestné konanie, bude sa s výnimkou prípadu, že úradník je zatknutý alebo vo väzbe, uskutočňovať spôsobom, ktorý by čo najmenej narušil výkon konzulárnych funkcií.

2. Ostatní členovia konzulárneho úradu, ktorí sú štátnymi príslušníkmi prijímajúceho štátu alebo sú v ňom trvale usadení, a členovia ich rodín, ako aj rodinní príslušníci konzulárnych úradníkov uvedených v odseku 1 tohto článku požívajú výhody, výsady a imunity iba v rozsahu, v akom im ich poskytne prijímajúci štát. Rodinní príslušníci členov konzulárneho úradu a členovia súkromného personálu, ktorí sú sami štátnymi príslušníkmi prijímajúceho štátu alebo sú v ňom trvale usadení, taktiež požívajú výhody, výsady a imunity iba v rozsahu, v akom im ich poskytne prijímajúci štát. Prijímajúci štát však bude vykonávať svoju jurisdikciu nad uvedených osobami takým spôsobom, aby neodôvodnene nebránil výkonu funkcií konzulárneho úradu.

Článok 72

Zákaz diskriminácie

1. Pri vykonávaní ustanovení tohto Dohovoru nebude prijímajúci štát robiť rozdiel medzi jednotlivými štátmi.

2. Za diskrimináciu sa však nepovažuje:

a) ak prijímajúci štát vykonáva niektoré z ustanovení tohto Dohovoru v obmedzenom rozsahu, pretože sa v obmedzenom rozsahu vykonáva aj voči jeho misii vo vysielajúcom štáte;

b) ak na základe obyčaje alebo podľa dohody si štáty vzájomne poskytujú priaznivejšie zaobchádzanie, než aké je požadované ustanoveniami tohto Dohovoru.

Článok 73

Vzťah medzi týmto Dohovorom a inými medzinárodnými dohodami

1. Ustanovenia tohto Dohovoru sa nedotýkajú iných medzinárodných dohôd, ktoré sú v platnosti medzi ich zmluvnými štátmi.

2. Nijaké ustanovenie tohto Dohovoru nebráni štátom, aby dojednávali medzinárodné dohody potvrdzujúce, dopĺňajúce, rozširujúce alebo rozmnožujúce jeho ustanovenia.

HLAVA V

Záverečné ustanovenia

Článok 74

Podpis

Tento Dohovor bude otvorený na podpis všetkým štátom, ktoré sú členmi Organizácie Spojených národov alebo niektorej odbornej organizácie alebo stranami Štatútu Medzinárodného súdneho dvora, a ktorémukoľvek inému štátu, ktorého vyzve Valné zhromaždenie Organizácie Spojených národov, aby sa stal stranou Dohovoru, a to: do 31. októbra 1963 na Spolkovom ministerstve zahraničných vecí Rakúskej republiky a potom do 31. marca 1964 v sídle Organizácie Spojených národov v New Yorku.

Článok 75

Ratifikácia

Tento Dohovor podlieha ratifikácii. Ratifikačné listiny budú uložené u generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov.

Článok 76

Prístup

Tento Dohovor bude otvorený na prístup pre ktorýkoľvek štát, ktorý patrí do niektorej zo štyroch kategórií uvedených v článku 74. Listiny o prístupe budú uložené u generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov.

Článok 77

Nadobudnutie platnosti

1. Tento Dohovor nadobudne platnosť tridsiaty deň po dni uloženia dvadsiatejdruhej ratifikačnej listiny alebo listiny o prístupe u generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov.

2. Pre každý štát, ktorý Dohovor ratifikuje alebo k nemu pristúpi po uložení dvadsiatej druhej ratifikačnej listiny alebo listiny o prístupe, nadobudne Dohovor platnosť tridsiaty deň po dni uloženia jeho ratifikačnej listiny alebo listiny o prístupe.

Článok 78

Oznamovacia povinnosť generálneho tajomníka

Generálny tajomník Organizácie Spojených národov upovedomí všetky štáty patriace do niektorých zo štyroch kategórií uvedených v článku 74:

a) o podpisoch tohto Dohovoru a o uložení ratifikačných listín a listín o prístupe podľa článku 74, 75 a 76;

b) o dni, keď tento Dohovor nadobudne platnosť podľa článku 77.

Článok 79

Autentické znenie

Originál tohto Dohovoru, ktorého čínske, anglické, francúzske, ruské a španielske znenie majú rovnakú platnosť, bude uložený u generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov, ktorý zašle jeho overené odpisy všetkým štátom patriacim do niektorej zo štyroch kategórií uvedených v článku 74.

Na dôkaz toho podpísaní splnomocnenci, ktorí boli na to svojimi vládami riadne splnomocnení, tento Dohovor podpísali.

Dané vo Viedni 24. apríla 1963.

*) Tu sa vyhlasuje slovenské znenie.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.